(గత సంచిక తరువాయి)

'ఏమిటలా ఉన్నారు?' చనువుగా శరత్ పక్కన కూర్చుంటూ అడిగింది శిల్ప.

అప్పటికే ఆఫీసులో అందరి కళ్ళు ఈ వైపుకి తిరిగాయి. కొందరి కళ్ళల్లో కుతూహలం, ఇంకొందరి కళ్ళల్లో అసూయ..

ఇబ్బందిగా ఉంది శరత్‌కు.

శరత్ ఇబ్బందిని గమనించి నవ్వింది శిల్ప. 'లంచ్‌లో ఫ్రీయేనా?' అడిగింది.

తల ఊపాడు శరత్.

'ఓకె. మీట్ మి అట్ చిల్లీస్ అట్ 12.30' అని వెళ్ళిపోయింది.

ఆమె వెళ్ళిన తరువాత ఆలోచన మొదలయింది శరత్‌లో.. ఆమె అడగగానే తల ఊపేశాడు. వెళ్ళాలా? వద్దా?

ఫోన్ చేసి లంచ్ కేన్సిల్ అందామనుకున్నాడు. ఫోన్ తీశాడు. కబురు పంపాడు. కానీ 'కాల్' చేయలేదు.

వెళ్ళకపోతే ఏమౌతుంది?

ఇంకోసారి పిలవదు. ఎదురు చూసి తిట్టుకుని వెళ్ళిపోతుంది వెళ్తే...?

వెళ్తే ఏమౌతుంది? ఏమీకాదు.

మాట్లాడతారు. వింటారు... అంతే...

అంతేనా?

అంతే.... అనుకుంటే. నిరాశగా అనిపించింది.

నిరాశ ఎందుకు?

ఏం వాంఛిస్తున్నాడు ఆమెతో స్నేహంలో?

ఇంకా లోతుగా ఆలోచించాలంటే భయంగా అనిపించింది.

'రారనుకున్నాను' అంది శిల్ప శరత్‌ని చూడగానే.

'రావద్దనుకున్నాను. కానీ రాకుండా ఉండలేకపోయాను' అన్నాడు శరత్.

'ఎందుకు రావద్దనుకున్నారు?'

'అది ఇప్పుడు అనవసరం. వచ్చిన తరువాత ఎందుకు రావద్దనుకున్నానన్నది అప్రస్తుతం అవుతుంది' నవ్వుతూ అన్నాడు శరత్.

'ఎందుకో మిమ్మల్ని చూస్తే అందరి నడుమ ఒంటరి వాడిలా అనిపించారు. మీకు కంపెనీ ఇవ్వాలనిపించింది' అంది శిల్ప.

'అందమైన ఆనందం కలిగించే అబద్ధం' అన్నాడు శరత్.

'మానవ సంబంధాలే అందమైన అబద్ధం. ఎంత గొప్ప అబద్ధమైతే అంత ఎక్కువ ఆనందం.'

'బహుశా మీరు అజ్ఞానం అనుకుంటున్నది అజ్ఞానం కాదేమో.. మీరు అనుకున్నా విజ్ఞానాన్ని మించిన జ్ఞానం శాంతినిచ్చే విజ్ఞానం మరేదో ఉందేమో!'

'మీరు మరీ లోతైన తత్త్వంలోకి వెళ్తున్నారు. అంత లోతు వెళ్తే లంచ్ వ్యర్థమౌతుంది.'

'అదే సమస్య.. శరీరానికి తిండి పట్టాలంటే, మెదడుకు తిండి వేయకూడదు... మెదడుకు తిండి వేస్తే శరీరానికి సరిపడదు. ఇంతకీ ఏమిటీ సమస్య?'

'సమస్య ఏమిటి? నాకేం సమస్య లేదే?'

'ఉంది. మనిషి ఎంతగా అబద్ధాలాడినా.. అతని కళ్ళు నిజం చెప్తాయి... చెప్పండి... మన మధ్య సమస్యలు పంచుకునేంత సాన్నిహిత్యం ఉందో లేదో తెలియదు కానీ.. ఎందుకో మిమ్మల్ని బాధించే అంశం తెలుసుకోవాలనిపిస్తోంది.

'మా అబ్బాయి సమస్య. వాడు క్యాంపస్ సెలక్షన్ వచ్చిందని అబద్ధం చెప్పాడు. అది నాకు తెలిసింది. నేను వాడిని నిలదీయాలా? లేదా? అర్థం కావటంలేదు. అసలు అబద్ధం చెప్పాల్సిన అవసరం లేదు వాడికి. వాడిని ఉద్యోగం చేసేసి డబ్బులు సంపాదించేయమని ఎవ్వరం అనటంలేదు. అయినా అబద్ధం ఎందుకు చెప్పాడో అర్థం కావటంలేదు. వాళ్ళమ్మ వాడికి ఉద్యోగం వచ్చేసిందని సంబరపడిపోతోంది. నిజం తెలిస్తే బాధపడుతుంది. అదీ సమస్య. పరిష్కారం ఏమిటి?' అడిగాడు శరత్.

'కాలం..' అంది శిల్ప.

'కాలం అన్ని సమస్యలనూ పరిష్కరిస్తుందని నాకూ తెలుసు. కానీ.. వాడు అబద్ధం చెప్పాడన్న బాధ నన్ను వదలటంలేదు. అవసరం లేని చోట అబద్ధం చెప్పటం బాధ కలిగిస్తోంది.'

'అది మీ సమస్య' వెంటనే అంది శిల్ప.

ఆమె వైపు చూసి ఏదో అనబోయి ఆపేశాడు శరత్.

నవ్వింది శిల్ప 'మనిషి అబద్ధం ఎందుకు చెప్తాడో మీకు తెలుసు. బాల్యంలో అబద్ధాలు చెప్పటం ఒక గుర్తింపు కోసం. లేనిది ఉన్నదన్న సంతృప్తికోసం. తాను ఎవరికీ తక్కువ కానన్న భావనను పంచుకోవటం కోసం. ఇది మనిషితోపాటు ఎదుగుతుంది. వ్యక్తిత్వాన్ని బట్టి, పరిస్థితులను బట్టి పలు విభిన్నమైన రూపాల్లో ప్రదర్శితమౌతుంది. బాల్యంలో అబద్ధాలు చెప్పటం, ఎదిగిన తరువాత సాధించే గొప్ప పనులకు సూచన అంటారు.'

'బాల్యంలో అబద్ధాలు చెప్పటం వేరు. ఎదిగి ఊహ వచ్చిన తరువాత మంచి, చెడు తెలిసి అబద్ధాలు చెప్పటం వేరు. ఏదో ఓరోజు నిజం తెలియక తప్పదని తెలిసి అబద్ధం చెప్పటం వేరు. నడిచినంత కాలం గడవనీ అన్న నిర్లక్ష్యం నన్ను బాధిస్తోంది.'

'ఇది చాలా చిన్న విషయం. తనని తాను మభ్యపెట్టుకోందే మనిషి జీవించలేడు. మీకు తెలుసు. ఎంతమంది నటీనటులు అవార్డులను ఎలా కొంటారో! తమ సంతానానికి ప్రతిభలేకున్నా తమ పలుకుబడితో వారిని ఎలా ప్రతిభావంతులుగా నిలబెట్టాలని ప్రయత్నిస్తున్నారో? ఎంతమంది రచయితలు అవార్డులను ఎలా కొంటున్నారో? ఆ కొనుక్కున్న ప్రశంసలన్నీ నిజమైనవిగా తమని తాము ఎలా మభ్యపెట్టుకుంటున్నారో! మీ అబ్బాయి ఐడెంటిటీ క్రైసిస్‌తో బాధపడుతున్నట్టున్నాడు. తన స్నేహితులు ఉద్యోగాలు తెచ్చేసుకోవటం, ముందుకు పోవటం చూస్తూండి ఉంటాడు. తనకి ఉద్యోగం రాకపోవటం అతడిని బాధిస్తూ ఉంటుంది. అందుకని కట్టుకథ చెప్తున్నాడు. మీరు చూడండి.. ఇదో పెద్ద సమస్య కాకూడదు.'

'వాడు తాగుతున్నాడు' అదేదో పెద్ద ఘోరమైన విషయం చెప్తున్నట్టు చెప్పాడు. అంతే.. శిల్ప పగలబడి నవ్వటం మొదలు పెట్టింది. నవ్వి నవ్వి ఆమె కంటనీళ్ళు వచ్చాయి.

ఆమె వైపు ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ కూర్చున్నాడు శరత్.

ఆమెకు పొలమారింది. నీళ్ళు తాగింది.

'ఎందుకు నవ్వుతున్నారు?' అడిగాడు శరత్.

'నవ్వకపోతే ఏడవమంటారా? ఇంకా పాత రాతియుగంలో ఉన్నవాడిలా మాట్లాడుతూంటే.. తాగటం నేరంకాదు. బహుశా, మీరు చిన్నప్పటినుంచీ తాగుడు తప్పని నేర్పించి ఉంటారు. అందుకని అది నేరం అన్నది మీ మనస్సులో నాటుకు పోయింది. ఇప్పటి తరానికి ఎంతో తేడా ఉంది. మీరు ఆ అంతరాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి. మీరు ఎదిగేటప్పుడు చదువు తప్ప మరో విషయం పై దృష్టి మళ్ళనిచ్చేవారు కాదు కదా?'

'అవును'

'ఇప్పుడు అలా కాదు. పిల్లలు చదువుతో పాటే ఏదో ఆట నేర్చుకుంటున్నారు. సంగీతమో, వాయిద్యమో నేర్చుకుంటున్నారు. మీ తరంలో హీరోలంతా బుద్ధిమంతులు. మీరూ బుద్ధిమంతులు. ఇప్పుడు హీరోలు పోకిరీలు లోఫర్లు. ఇప్పటి తరం అలానే ఉంది. కానీ ఆ పోకిరీతనంలోనే వారు తమ ప్రతిభను ప్రదర్శిస్తున్నారు. ఎదుగుతున్నారు. అందరూ పోకిరీలు లోఫర్లే అయితే మరి విదేశాలలో మన దేశ ప్రతిభతో కలిగిస్తున్నదెవరు? ఇంత సాంకేతిక అభివృద్ధి దేశంలో ఎలా సాధ్యమయింది? ఆలోచించండి. మీరు నీడను చూస్తునారు. దీపం వెలుగును చూడటం లేదు.'

'అంటే, వాడిని అలా తాగనివ్వమంటారా? అబద్దాలు చెప్తూంటే, అబద్ధమని తెలిసి వదిలేయమంటారా?

'అది సమస్య కానంత వరకూ పట్టించుకోకండి. మీకు తెలుసు కదా.. ఒక వయసులో తల్లిదండ్రులు ఏమి చెప్పినా పిల్లలు వ్యతిరేకంగా అర్థం చేసుకుంటారు. మీరు తాగొద్దని తిడితే మీ మీద కోపంతో మరింత తాగుతాడు. అప్పుడేం చేస్తారు? మీరు అతడి అబద్ధాన్ని బహిర్గతపరిస్తే అవమాన భారంతో ఏమైనా చేయవచ్చు.. అప్పుడు ఏం చేస్తారు? ఈ కాలంలో మనం పిల్లలకు అన్నీ ఇస్తున్నాము కానీ ఆత్మవిశ్వాసం ఇవ్వటంలేదు. లేకపోతే.. ఈ సూసైడ్‌లు యువతలో ఇంతగా ఉండేవా?'

'మీరు నన్ను భయపెడుతున్నారు?'

'నేను ప్రాక్టికల్‌గా ఆలోచించమంటున్నారు. మీ అపోహలు, అభిప్రాయాల దృష్టితో మీ పిల్లవాడిని చూసి, వాడి ప్రవర్తన పై తీర్పు నివ్వవద్దంటున్నాను. వాడిని వాడిగా చూడమంటున్నాను. వాడి దృష్టితో ప్రపంచాన్ని చూసే ప్రయత్నం చేయమంటున్నాను. మనకు బాల్యంలో ఒక పెన్సిల్ కొనటమో, నోట్‌బుక్ కొనటమో ప్రాణాంతకమైన సమస్యగా ఉన్నప్పుడు, పెద్దలకు అది సిల్లీ సమస్య. ఎదిగిన తరువాత పిల్లల దృష్టిలో సిల్లీ విషయం, పెద్దలకు ప్రాణాంతకమైన సమస్య' ఆ తరువాత చాలాసేపు వాళ్ళిద్దరి మధ్య మౌనం తాండవించింది. మౌనంగా భోజనం ముగించారు.

'వెళ్దామా?' అడిగింది శిల్ప. మౌనాన్ని భంగం చేస్తూ.

తల అడ్డంగా ఊపాడు శరత్.

'నాకూ వెళ్ళాలని లేదు' నవ్వింది శిల్ప.

ఇంట్లో సుమంత్‌ని గమనిస్తూంటే శరత్‌కి ఆశ్చర్యంగా ఉంది. వాడిలో తాను అబద్ధం చెప్పానన్న భావన ఏకోశానా లేదు. ప్రశాంతి ఉద్యోగం గురించి ఎలాంటి ప్రశ్నలు అడిగినా, వాడు సమాధానం చెప్తున్నాడు. చూస్తూంటే, తన అబద్ధం నిజమని భ్రమిస్తున్నాడనిపిస్తోంది.

'ఫ్రెండ్స్ దగ్గర నుంచి తెలుసుకున్నదంతా అమ్మకి చెప్తూ మభ్యపెడుతున్నాడు' అనుకున్నాడు శరత్.

శరత్ కావాలని వాళ్ళ మాటలలో కల్పించుకుని ఏమీ ఎరగనట్టు రెండు మూడు ప్రశ్నలు అడిగాడు. వాటికీ సమాధానాలు చెప్పాడు.

నిజం తెలియకపోతే తాను అబద్ధాలాడుతున్నాడని తెలుసుకోలేకపోయేవాడినని అనుకున్నాడు శరత్.

ఎక్కడినుంచి వచ్చి ఉంటుంది వీడికీ నటన? అనుకున్నాడు.

వాడిని నిజం అడిగేయాలని పెదవిదాకా వచ్చింది కానీ అణచుకున్నాడు. తాను వాడికి తండ్రి. వాడు నటిస్తే వాడికన్నా ఎక్కువగా తాను నటించగలడు అనుకున్నాడు.

'వీడికి ఉద్యోగం వచ్చేసింది. ఆ తరువాత స్రవంతి పెళ్ళి చేసేస్తే మన బాధ్యతలు అయిపోయినట్టే.' అంది ఆ రాత్రి నిద్రకు ఉపక్రమిస్తూ ప్రశాంతి.

'ఒకవేళ వాడి ఉద్యోగం విషయం అబద్ధమైతే? వాడికి ఉద్యోగం లేకపోతే..?' నవ్వుతూ అన్నాడు శరత్.

'పోతే. పోనీండి. వాడికేమీ డబ్బుకి తక్కువా? ఇద్దరం సంపాదిస్తున్నాం. వాళ్ళ కోసం కాకపోతే ఎవరికోసం? అయినా ఎపుడూ మంచి ఆలోచించాలి మీకసలు అలాంటి ఆలోచన ఎందుకు వచ్చింది?' ఎదురు ప్రశ్నించింది.

ఆమె మాటలు వినపడనట్టు, నిద్రలోకి జారుకున్నట్టు నటించాడు శరత్.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments